

Saucot uz Jēzu, mūsu neatliekamajā vajadzībā!

2.nedēļa - 100 Lūgšanu dienas

3.-9.aprīlis, 2020

Kas notiktu, ja mēs uz grēku skatītos tā pat kā uz Covid 19?

Ēriks Lous /Eric Louw/

Pirms pāris nedēļām kopā ar sievu nonācām pie slēdziena, ka esam saindējušies ar pārtiku, kas izsauca arī temperatūru. Esmu ļoti pateicīgs, ka pēc 36 stundu cīņas ar paaugstinātu temperatūru, sāku atgūties. Tomēr manas sievas temperatūra nesamazinājās. Viņai sāka parādīties sauss klepus un vispārējas ķermeņa sāpes.

Pēc pāris dienām mēs sazinājāmies ar iestādi, kurā varētu veikt Covid 19 testu. Mēs izstāstījām par viņas simptomiem un saņēmām atbildi – kaut arī visi galvenie simptomi ir, kamēr nebūs zināms, ka ir bijusi saskarsme ar kādu no Covid 19 slimniekiem, tests netiks veikts. Braukt un nodot testu būtu lieks laika patēriņš.

Vēl pāris dienas vēlāk mana sieva, joprojām cīnoties ar augstu temperatūru, pamodās atklepojot patoloģisku sekrētu. tas, savukārt, sakairināja rīšanas refleksu tik ļoti, ka viņa sāka intensīvi klepot un nevarēja pārstāt apmēram 2 stundas. Mēs viņu nogādājām Neatliekamajā medicīniskajā palīdzības punktā un līdzdalījām mediķiem iepriekš piedzīvoto. Viņa saņēma medikamentozo terapiju, kas palīdzēja esošo stāvokli pakļaut kontrolei.

Es vēlreiz pajautāju par iespēju pārbaudīt savu sievu uz Covid 19, paskaidrojot, ka viņas darbs saistīts ar dažādu valstu pārstāvjiem un, ka nesen esam atlidojuši no lielas konferences. Ārsts paskaidroja, ka lai arī manai sievai ir atbilstoši simptomi, lai veiktu testu, ir nepieciešams zināt konkrētu faktu, ka ir bijusi saskarsme ar Covid 19 slimnieku.

Kad ārsts to pateica, tad sapratu, ka vai nu ir ļoti liels testa materiālu trūkums vai arī medicīnas profesionāļi gaida vēl kādas “robežas” sasniegšanu, pirms uztver diagnozi nopietni.

Pēc vairākkārtējām diskusijām, ārsts visbeidzot mums paziņoja, ka vispirms veiks visus citus izmeklējumus. Ja šie rezultāti neapstiprinās nevienu citu diagnozi, tad testa materiāls nekavējoties tiks nosūtīts vietējai veselības nodaļai uz Covid 19 pārbaudi un pāris dienu laikā varēsīm uzzināt rezultātus. Tikmēr saņēmām instrukciju atgriezties mājās, ievērot pašizolācijas notikumus, ko arī darījām.

Kad visi sākotnējie veiktie testi izrādījās NEGATĪVI, es sazinājos ar visām cilvēku grupām, ar kurām bijām iepriekš tikušies un pastāstīju par mūsu situāciju, lai ievērotu piesardzību. Tā rezultātā daudzi cilvēki nonāca karantīnā.

Negribot radīt nevajadzīgu apgrūtinājumu citiem cilvēkiem, nolēmu sazināties ar slimnīcu un pārliecināties, ka manas sievas uztriepe ir tikusi nosūtīta COVID -19 testa veikšanai. Slimnīcas darbinieki nezināja, uz kuriem paraugs ticis nosūtīts. Es zvanīju vienai iestādei pēc otras un neko jaunu neuzzināju. Pēc vairākām dienām man beidzot izdevās sazvanīt valsts epidemiologu, un es uzzināju, ka paraugu nemaz nebija plānots sūtīt testēšanai. Kad es paskaidroju apstākļus, kādos bijām un, cik daudzi cilvēki atradās karantīnā, gaidot testa rezultātus, viņš nolēma, ka COVID-19 tests tomēr tiks veikts līdz otrdienai.

Otrdienu pienāca un pagāja. Nekādu rezultātu. Pienāca un pagāja trešdienu. Nekādu rezultātu. Mana sieva vēlreiz nonāca uzņemšanas nodaļā mokošā klepus dēļ. Ceturtdienu pienāca un gandrīz pagāja. Piezvanot uzzinājām, ka simtiem paraugu gaida rindā uz testa veikšanu, droši vien ar līdzīgiem stāstiem kā mūsējais. Visbeidzot ceturtdienas vakarā pulksten 19:30, gandrīz divpadsmit dienas kopš karantīnas sākuma, pienāca rezultāti. NEGATĪVS! Kāds atvieglojums, bet kas par pārbaudījumu!

Mūsu pieredze mums daudzus veidos atgādina par pašu pirmo "vīrusu", kas inficēja šo pasauli. Gluži kā COVID-19, grēks, kad tas pirmoreiz debesīs tika atklāts, neizskatījās nāvējošs. Grēks neizskatījās īpaši nāvējš pat tad, kad tas nonāca uz zemes un tika nolikts "karantīnā" uz viena koka. Bet, kad tas sāka izplatīties no čūskas uz levu un Ādamu, un viņu pēcnācējiem, ļoti ātri tā izplatība kļuva nekontrolējama.

Diemžēl atšķirībā no pasaules atbildes reakcijas uz COVID-19, lielākā daļa no mums pārāk nesatraucas par grēka izplatību. Mēs nesteidzamies savas dzīves pārbudīt ar Dieva Vārdu un sirds izmeklēšanu. Mēs redzam simptomus - savtīgumu, dusmas un lepnumu lēni ienākam visā, ko darām. Bet mēs šos simptomus ignorējam. Mēs izbaudām grēku, spēlējamies ar to, jokojam par to, darām jebko citu, bet necenšamies to par katru cenu iztīrīt no savas dzīves.

Kā būtu, ja mēs rīkotos citādi? Ja mēs pret grēku izturētos kā pret COVID-19?

Psalm 139:23-24 mūs iedrošina sevi pakļaut diagnosticējošam testam. "Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!" Dievs ilgojas, lai mēs iepazītu savu patieso stāvokli un meklētu garīgu dziedināšanu. Viņa sirds ilgojas, lai mēs tiktu šķīstīti un attīrīti. Mēs visi esam karantīnā šeit uz zemes, bet kādu dienu šī karantīna beigsies un Jēzus nāks, lai vestu mūs mājās. Kad Viņš nāks, vai būs gatavi?

Ēriks Lous (Eric Louw) ir mācītājs Teksasas konferencē, šobrīd pabeidz teoloģijas studijas Endrjūsa universitātē, Berries Springs, Mičiganas štatā. Viņš un viņa sieva Estere ir jau trīs gadus precējušies un ar prieku gaida sava pirmā bērniņa ierašanos septembrī.

JAUTĀJUMI SIRDS IZMEKLĒŠANAI: Vai mēs vēlamies dot Dievam atļauju izmeklēt mūsu sirdis un attīrīt mūs no nāvējošā grēka vīrusa? Ja nu tas nozīmē lūgt piedošanu kādam, kuru mūsu grēks ir sāpinājis?

SIRDS IZAICINĀJUMS: Šonedēļ, turpinot lūgt par savu fizisko apsardzību un dziedināšanu, lūgsim aktīvi arī par savu garīgo dziedināšanu. Un spersim soļus pretim saviem apkārtējiem - lūdzot piedošanu, meklējot salīdzināšanu un līdzdalot Dieva mīlestību! Nesamazināsim grēka nopietnību (vienalga, vai tas būtu liels vai mazs grēks), bet lūgsim Dievam, lai Viņš palīdz mums bēgt no grēka ar visu savu spēku. Lūgsim pēc apsolījuma 1. Jāņa 1:9 un Jesajas 1:18.

"Daudzi, kas ar šausmām novērstos no lieliem pārkāpumiem, uz grēku mazās lietās skatās tā, it kā tam būtu maznozīmīgas sekas. Bet šie mazie grēki izēd no dvēseles dievbijības dzīvību." (*The Faith I Live By (Ticība ar ko dzīvoju)*, 92.lpp)

Meklējot dziļāk: papildus materiāls lasīšanai šajā nedēļā:

- Elena Vaita, „Ceļš pie Kristus“, 2. un 3. nodaļa
- "Removing the Spiritual Breaches" – skatīt pievienoto PDF dokumentu angļu valodā www.revivalandreforation.org

8. diena – Lūgšanu vajadzības – Piektdiena, 3. aprīlis, 2020

1. Lūdziet par tām valstīm un reģioniem, kurus Covid 19 ir skāris visvairāk, aiz sevis atstājot nāvi un smagu iespaidu uz cilvēci un veselības iestādēm.
2. Lūdziet, lai Dievs dod spēku un izturību medicīnas speciālistiem. Ja jūs zināt kādu mediķi, dariet tam zināmu, ka jūs par viņu lūdzat.
3. Lūdziet, lai Dieva žēlastība izlejas pār mūsu draudzēm, kuras cīnās ar dažādām izmaiņām ierastajā kārtībā. Lūdziet par draudzes locekļiem, kuri ir cietuši, lai viņi var tikt ar visu galā un, pats galvenais, palikt uzticīgi Dieva liecinieki Viņa vispēcīgajai vadībai mūsu dzīvēs.
4. Lūdziet, lai draudzes locekļi var atrast praktiskus veidus kā iedrošināt cits citu ticībā, it īpaši tos, kuri ir karantīnā un izolēti vienatnē.
5. Lūdziet par tiem, kuri devušies misijā uz Filipīnām un cīnās ar pārtikas trūkumu, un citu nepieciešamo šajā Covid 19 pandēmijā. Lūdziet, lai viņu ticība tiktu stiprināta.

9. diena – Lūgšanu vajadzības - Sabats, 4. aprīlis, 2020

ATKLĀJOT VIŅA SLAVU

“Nepalieciet nevienam neko parādā kā vienīgi, ka jūs cits citu mīlat. Jo, kas otru mīl, tas ir piepildījis bauslību.” /Rom. 13:8/

“Draudze ir Dieva paredzēts iekārtojums cilvēku glābšanai. To organizēja kalpošanai, un tās uzdevums ir nest pasaulei Evaņģēliju. Jau no iesākuma Dievam ir bijis nodoms, lai draudze liecinātu par Viņa pilnību un vispēcību. Tās locekļiem, tiem, kurus Viņš izaicinājis no tumsas savā brīnišķajā gaismā, ir jāatklāj Kunga godība. Draudze ir Kristus žēlastības bagātību glabātuve, lai “tagad caur draudzi visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma”. (Ef. 3:10)”
/E.Vaita, Apustuļu darbi, 9.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Saskaņā ar Romiešiem 13:8 izrādās, ka esam parādā – mīlēt citus tā kā Dievs mūs ir mīlējis. Kā mēs varētu atklāt šo mīlestību pat sarežģītās situācijās, īpaši tad, kad mums ir nodarīts pāri? Kā mēs varam būt Dieva pārstāvji, atklājot Viņa godību?

1. Lūdziet, lai Septītās dienas Adventistu draudze piepildītu savu misiju – cilvēku glābšanu - kā Dieva ieceltā pārstāve.
2. Lūdziet par mūsu brāļiem un māsām Kenijā. Lūdziet pēc piedošanas un dziedināšanas draudzes locekļus starpā. Lūdziet, lai Dievs dod vienotību un gudrību, kā doties uz priekšu šajā Covid 19 krīzē. Lūdziet pēc Svētā Gara, lai Viņš ir pie draudžu vadītājiem Kenijā.

3. Lūdziet par mūsu draudzes locekļiem un vadītājiem Burundijā, Āfrikā, kuri aizvien ir apspiesti. Lūdziet, lai Dieva mīlestība Burundijā atklātos caur Viņa lieciniekiem un, lai visas pasaules draudzes locekļi būtu kā liecinieki, kuri mirdz Jēzum lielu satricinājumu un ciešanu vidū.
4. Lūdziet, lai mēs būtu atvērti jaunām evaņģelizācijas iespējām un zinātu, kā aizsniegt ļaudis caur internetu un citiem veidiem, nepārkāpjot “sociālās distancēšanās” noteikumus, bet uzturot mūsu spēcīgo pieķeršanos Kristum, Viņa Vārdam, Viņa kalpošanai svētnīcā un Viņa glābjošajam spēkam lielās cīņas vidū.
5. Lūdziet, lai mēs zinātu, kā praktiski līdzdalīt Triju Eņģeļu vēsti līdz ar Dieva veselības vēsti, kas ir ļoti nozīmīgi šajā zemes vēstures laikā.

10. diena – Lūgšanu vajadzības - Svētdiena, 5. aprīlis, 2020

APSLĒPTI VIŅA SVĒTNĪCĀ

“Jo Viņš mani apslēpj Savā mājoklī ļaunā dienā, Viņš mani sargā Savas telts pavēnī un ceļ mani augstu uz klintskalna.” /Ps. 27:5/

“Dievs darīs lielas lietas to labā, kas Viņam uzticas. Iemesls, kāpēc Dievu atzīstošajai tautai nav vairāk spēka, ir tas, ka tie pārāk paļaujas uz savu gudrību un nedod Kungam izdevību parādīt Savu spēku viņu labā. Viņš grib palīdzēt saviem uzticīgajiem bērniem visās viņu lielajās vajadzībās, ja tikai tie pilnībā uz Viņu paļautos un Tam paklausītu.”

/E.Vaita, Sentēvi un Pravieši, 493.lpp/

SIRDS JAUTĀJUMI:

Ko tas nozīmē – tikt apslēptiem Viņa svētnīcā? Kāpēc mums kā kristiešiem ir tik maz garīgā spēka? Kādas divas praktiskās darbības Dievs vēlas ieraudzīt mūsu dzīvēs Kā tieši tagad - pašreizējās krīzes laikā mēs to varētu praktizēt?

1. Lūdziet par draudzes locekļiem Fidži, kuri meklē – kā kļūt par gaismu pat pasaules haosa vidū. Lūdziet, lai viņi būtu cerības pilāri un stabilitātes enkuri šajos grūtajos laikos, atspoguļojot Jēzus mīlestību visiem, kurus viņi satiek.
2. Lūdziet, lai Fidži vietējā “Cerību stacija” kļūtu par uzticamu mediju platformu visā salā, un, lai Dievs caur to varētu vēl daudzus pārvest Savā valstībā.
3. Lūdziet par Studentiem Misionāriem visa plašā pasaulē, kuriem pandēmija jāpārdzīvo prom no savām mājām un tuviniekiem. Lūdziet, lai Dievs dod mūsu misionāriem drosmi un spēku.
4. Lūdziet par patstāvīgu aprūpi tiem, kuri zaudē darbu, tiek atlaisti vai domā par to, kā samaksāt īri un komunālos maksājumus, kā iegādāties pārtiku laikā, kad nevar doties uz darbu.
5. Lūdziet par Itālijas, Francijas, Spānijas, Vācijas un citu Eiropas valstu draudzes locekļiem, kuri ir zaudējuši savus mīļos koronavīrusa dēļ. Lūdziet pēc mierinājuma un spēka – celties un turpināt ceļu.

11. diena – Lūgšanu vajadzības - Pirmdiena, 6. aprīlis, 2020

DIEVA VARAVĪKSNES GARANTIJA

“Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausieties, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts.” /Mat.7:7-8/

“Varavīksne, kas aptver troni, ir apstiprinājums, ka Dievs ir patiess, ka Viņā nav nepastāvības, nedz pārmaiņas ēnas. Mēs esam grēkojuši pret Viņu un neesam pelnījuši Viņa labvēlību; tomēr Viņš pats ir licis pār mūsu lūpām atskanēt šim visbrīnīgākajam lūgumam: “Nepamet mūs Sava Vārda dēļ, lai Tavas godības tronis nekrīt negodā! Piemini un nepārtrauc Savu derību ar mums!” (Jer. 14:21) Kad mēs nākam pie Viņa, izsūdzēdami savus grēkus un atzīdami, ka esam necienīgi, tad Viņš apņemas ievērot mūsu saucienus. No Dieva Vārda piepildījuma mūsu dzīvē ir atkarīgs Viņa troņa gods.” /Kristus līdzības, 148.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Pārdomājiet trīs dažādos lūgšanas veidus, kuri atrodami Mateja 7:7,8. Kāda ir varavīksnes nozīme ap Dieva troni? Kāds ir Dieva sniegtais solījums mums? Kas ir likts pret Viņa troņa godu? Kā tas šodien vairo jūsu uzticību Viņam?

1. Lūdziet par veselības krīzi, kura joprojām turpinās Amerikas Savienotajās Valstīs un Eiropā. Lūdziet, lai mediķi spētu saņemt vajadzīgo aprīkojumu.
2. Lūdziet par mediķiem, drošības darbiniekiem un nozīmīgu valdības dienestu darbiniekiem Amerikas Savienotajās valstīs un visā pasaulē, kuri ir apņēmušies iesaistīties cīņā ar Covid 19, kalpojot citiem. Lūdziet, lai viņi paši tiktu dziedināti!
3. Lūdziet par tiem, kuri šajā veselības pandēmijā dzīvo vieni paši, cīnā ar bailēm un lūdziet par tiem, kuri piedzīvo izolācijas sāpes. Lūdziet, lai viņi atklātu, ka nav vieni, un ka Jēzus ir blakus.
4. Lūdziet par visām vietējām draudzēm, kuras ir slēgtas vīrusa dēļ. Lūdziet, lai draudzes paliktu “kopā” caur interneta tiešraidēm un atrastu citus veidus kā liecināt, respektējot „sociālo distancēšanos”. Lūdziet, lai šī krīze daudzus atved pie patiesības.
5. Lūdziet, lai Dievs no jauna mūsu sirdīs aizdedzina vēlmi vēl vairāk nodoties – no jauna aizdedzina mūs Dieva Vārda studijām, lūgšanām un misijai!

12. diena – Lūgšanu vajadzības - Otrdiena, 7. aprīlis, 2020

DIEVA DERĪBA AR MUMS

“Un mana tauta, kas ir pēc mana vārda nosaukta, tad pazemosies un pielūgs, un meklēs manu vaigu, un atgriezīsies no saviem ļaunajiem ceļiem, tad Es viņus no debesīm uzklausīšu un piedošu viņu grēkus un dziedināšu viņu zemi.” /2.Laiku 7:14/

„Mūsu draudzes locekļiem jābūt atgriztiem, lai kļūtu garīgāk domājoši. Dedzīgai, lūdzošai ticīgo ķēdei vajadzētu apņemt pasauli. Lai visi lūdz pazemībā. Nedaudz kaimiņu var sanākt kopā, lai lūgtu pēc Svētā Gara. Lai tie, kuri nevar pamest mājas, sapulcina savus bērnus un vienojas, lai mācītos kopīgi lūgt. Viņi var piesaukt Glābēja apsoliājumu: "Kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū." /Review and Herald, January 3, 1907, par.4/

SIRDS JAUTĀJUMI:

Kādus četrus sirds stāvokļus Dievs ilgojas redzēt mūsu dzīvēs, balstoties uz 2.Laiku 7:14? Ar kādu attieksmi mums vajadzētu lūgt? Kāpēc kopīga lūgšana ir tik svarīga? Kā mēs varam piedzīvot kopīgās lūgšanas svētības, nebūdami kopā?

1. Lūdziet, lai mēs kā draudze zinātu, ko nozīmē staigāt pazemībā Dieva un cilvēku priekšā. Lūdziet, lai Viņš māca mūs kā lūgt, kā nožēlot un kāda dziedināšana nāk, meklējot Dievu no visas sirds.
2. Lūdziet, lai Dievs mums palīdz saprast, ko nozīmē būt garīgi domājošiem, un kā izveidot lūgšanu ķēdi visapkārt pasaulei.
3. Lūdziet par draudzes locekļiem, kuri dzīvo Londonas Dienvidanglijas konferencē. Lūdziet, lai neskatoties uz draudžu slēgšanu pandēmijas laikā, mēs piedzīvotu draudzes pieaugumu, draudzes locekļu sirsnīgāku nodošanos Dievam un kalpošanai, kā arī lielāku draudžu dievkalpojumu apmeklētību.
4. Lūdziet par mūsu jauniešiem visā Eiropā, lai viņi atgrieztos draudzē, un lai vecāki būtu spēcīgi, pozitīvi piemēri, vadot savus bērnus uz draudzi.
5. Lūdziet, lai ikviens cilvēks, neatkarīgi no vecuma, dzimuma vai statusa, atzītu, ka ir aicināts būt par Dieva mīlestības vēsts nesēju un liecinieku mirstošajai pasaulei.

13. diena – Lūgšanu vajadzības - Trešdiena, 8.aprīlis, 2020

UZ TEVI MĒS PACEĻAM SAVAS ACIS

“Ak, mūsu Dievs! Vai tu negribi viņu vidū tiesu spriest? Jo mums nav spēka pret šo tik lielo pulku, kas nāk pret mums, un mēs nezinām, ko lai darām, bet uz Tevi mēs paceļam savas acis.”
/2. Laiku 20:12/

“Dievs negrib, ka paliekam bēdu nospiešībā ar smeldzošām un salauztām sirdīm. Viņš vēlas, lai paceļam skatienu un uzlūkojam Viņa mīlestībā starojošo vaigu. Pestītājs stāv līdzās daudziem, kuru acis ir tā asaru aizmiglotas, ka tie nepamana Viņu. Viņš ilgojas satvert mūsu rokas un vēlas, lai mēs uz To raudzītos vienkāršā ticībā, ļaujoties Viņa vadībai. Jēzus sirds ir atvērta mūsu nelaimēm, bēdām un pārbaudījumiem. Viņš mūs ir mīlējis ar mūžīgu mīlestību un iekļāvis savā lielajā žēlastībā. Mēs varam savas sirdis nodot Viņam un nepārtraukti domāt par Viņa laipnību un mīlestību. Viņš pacels dvēseli pāri ikdienas bēdām un raizēm miera valstībā. Domājiet par to, ciešanu un sāpju bērni, un teiciet "sevi laimīgus cerībā" (Rom. 5:3). "Šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli — mūsu ticība." (1. Jāņa 5:4).”
/E.Vaita, Domas no svētību kalna, 12.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Ko tas nozīmē – pacelt savas acis uz Jēzu? Kas dažreiz notiek, kad asaras aizmiglo mūsu skatu? Ko Dievs vēlas darīt? Gluži tā pat kā Dieva sirds ir atvērta mūsu raizēm un sāpēm, mūsu sirdīm arī jābūt atvērtām pret citu raizēm un pārdzīvojumiem. Kā mēs varētu izplest Viņa žēlsirdības un maigās līdzjūtības Rokas pār saviem līdzcilvēkiem šodien?

1. Lūdziet par tiem, kuri ir salauzti, par tiem, kuri nesen ir zaudējuši savus mīļos un par tiem, kuri cīnās ar izjūtām – vai tiešām Dievs joprojām ir tuvu?
2. Lūdziet par Kanādas draudzes locekļiem, kuri stājas pretī Covid 19 pandēmijas izaicinājumiem. Lūdziet pēc spēka, miera un dziedināšanas. Lūdziet pēc garīgas atmodas un, lai evaņģēlija vēsts izplatās Kanādā tieši šo sarežģīto laiku rezultātā.
3. Lūdziet, lai nesavtīga mīlestība un dāsnums būtu daļa no draudzes locekļu dzīves visā pasaulē. Lūdziet, lai tie, kuriem ir vairāk līdzekļu, dalītos ar tiem, kuriem to ir mazāk.
4. Lūdziet, lai vispasaules draudzes locekļi noliktu malā savas atšķirības un spiestos kopā kristīgā sadraudzībā, no visas sirds lūdzot pēc vēlā lietūs.
5. Lūdziet, lai vispasaules draudzes locekļi uzņemtos personīgu atbildību dalīties evaņģēlija vēstī ar tiem, kuri ir visapkārt, vēl jo vairāk tāpēc, ka ir nācies atcelt lielos evaņģelizācijas pasākumus.

14. diena – Lūgšanu vajadzības - Ceturtdiena, 9.aprīlis, 2020

UGUNĪ ATTĪRĪTS

“Es domāju, ka šī laika ciešanas ir nenožīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību,
kas atspīdēs pār mums.” /Rom.8:18/

“Pārbaudījumi un vajāšanas veicina Dieva godības, tas ir, Viņa rakstura atklāšanos izredzētajos ļaudīs. Tie, kas tic Kristum, pasaules nīsti un vajāti, tiek audzināti un mācīti Viņa skolā. Virs zemes tie staigā šaurās takās un tiek šķīstīti bēdu ceplī. Sekojot Kristum, tie piedzīvo sāpīgus brīžus, tiem nākas sevi aizliegt un izjust vilšanās rūgtumu, bet tā viņi iepazīstas ar grēka ļaunumu un postu un rezultātā izjūt pret to riebumu. Būdami Kristus ciešanu līdzdalībnieki, tie spēj raudzīties pāri tumsai uz godību, sakot: “Es domāju, ka šī laika ciešanas ir nenožīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību, kas atspīdēs pār mums.” (Rom. 8:18).
/ E.Vaita, Apustuļu darbi, 576./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Kas tā ir par godību, par kuru runāts Rom.8:18? Kāpēc pārbaudījumi un ciešanas ir daļa no attīrīšanas procesa? Ko pēdējās nedēļās jūs esat uzzinājuši par sevi? Vai esat ieraudzījuši kādus trūkumus, par kuriem līdz šim nezinājāt, ka jums vispār tādi ir? Kā jūs vēlaties, lai Dievs veicinātu jūsu pieaugšanu un attīrīšanu, valdošo baiļu un izolācijas laikā?

1. Lūdziet pēc dievišķa skatījuma, lai mēs spētu lūkoties pāri kapam, pāri sāpēm, ciešanām un šīs dzīves grūtībām, un lai saskatītu dievišķo atalgojumu, kas sagaida tos, kuri paliks uzticīgi līdz galam.
2. Lūdziet, lai Dievs dod gudrību mācītājiem un vadītājiem, kad viņi cenšas mierināt, iedrošināt un vadīt haosa vidū.
3. Lūdziet par mūsu bērniem, kuri vairs nedodas uz skolu, it īpaši tiem, kuri paļāvās uz skolas ēdienreizēm. Lūdziet, lai Dievs pamudina nevienaldzīgus kristiešus atrast veidus kā pabarot viņus šajā krīzes laikā.
4. Lūdziet, lai Dieva mīlestība mūs tik ļoti piepildītu, tik ļoti aizkustinātu, tik ļoti salauztu, ka mēs nespētu nedalīties ar tiem, kuriem nav cerības.
5. Lūdziet, lai mēs saprastu un aktīvi sludinātu vēsti par taisnošanu ticībā un, lai mēs paši spētu atrast mieru Jēzus taisnībā.

PAPILDUS MATERIĀLS, KAS PALĪDZĒS VEIDOT CIEŠĀKAS ATTIECĪBAS AR DIEVU

Elena Vaita, "Ceļš pie Kristus" 2. un 3.nodaļa

2.nodaļa - Grēciniekam vajadzīgs Kristus

[17] Sākotnēji cilvēks bija apveltīts ar cēlām spējām un līdzsvarotu prātu. Viņš bija pilnīga būtne un dzīvoja pilnīgā saskaņā ar Dievu. Viņa domas bija skaidras un mērķi svēti. Bet nepaklausība samaitāja tā spējas, un savtība ieņēma mīlestības vietu. Grēka dēļ viņa daba kļuva tik vāja, ka tā vairs nevarēja saviem spēkiem pretoties ļaunā varai. Cilvēks kļuva par sātana gūstekni un tāds paliktu mūžīgi, ja Dievs sevišķā veidā nebūtu nostājies starp viņu un sātanu. Kārdinātāja nolūks bija izjaukt Dieva nodomu cilvēku radīšanā un piepildīt pasauli ar sāpēm un postu, lai pēc tam, norādot uz visu šo ļaunumu, varētu sacīt, ka tāds ir rezultāts Dieva darbam, radot cilvēku.

Savā bezgrēcīgajā stāvoklī cilvēks uzturēja liksmu sadraudzību ar To, "Kurā apslēptas visas gudrības un atziņas bagātības." (Kol. 2:3) Bet kopš krišanas grēkā viņš vairs neatrada prieku svētumā un centās izvairīties no Dieva klātbūtnes. Tāds vēl joprojām ir neatjaunotas sirds stāvoklis. Tā nav saskaņā ar savu Radītāju un neatrod prieku Viņa sabiedrībā. Grēcinieks nejostos laimīgs Dieva klātbūtnē; viņš bēgtu no svēto būtņu sadraudzības. Ja tam atļautu ieiet Debesīs, tas nesagādātu viņam nekādu prieku. Nesavtīgās mīlestības gars, kas valda tur, kur katra sirds atsauca Bezgalīgās Mīlestības sirdij, nerastu atbilstošu stīgu viņa dvēselē. [18] Viņa domas, interese, viņa motīvi būtu sveši tur dzīvojošām bezgrēcīgajām būtnēm. Tāds cilvēks radītu disonansi debesu harmonijā. Debesis viņam būtu moku vieta, jo viņš ilgotos paslēpties no Tā, kas ir Visuma gaismas un liksmības Avots. Ļauno izslēgšana no Debesīm nav patvaļīgs Dieva lēmums; viņi tur netiek ielaisti tāpēc, ka ir nederīgi svētai sabiedrībai. Dieva godība tiem būtu kā iznīcinošs uguns. Viņi labāk vēlētos iznīcību, lai tikai varētu paslēpties no Tā vaiga, kas nomira, lai tos atpestītu.

Mēs paši nevaram izglābties no grēka bedres, kurā esam iestiguši. Mūsu sirdis ir ļaunas, un mēs tās nespējam pārmainīt. "Vai tad tīrs var celties no nešķīsta? nekad ne!" „Jo miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausā Dieva likumam, jo tā to nespēj." (Ījaba 14:4; Romiešiem 8:7) Izglītībai, kultūrai, gribas vingrināšanai, cilvēku pūlēm — visam ir sava nozīme, bet šeit tās ir bezspēcīgas. Tās var dot ārēji pareizu uzvedību, bet nespēj pārmainīt sirdi; tās nespēj šķīstīt dzīves motīvus. Pirms cilvēkos varētu notikt pārmaiņa no grēka uz svētumu, vajadzīgs spēks, kas darbojas no iekšienes. Šis spēks ir Kristus. Vienīgi viņa žēlastība var atdzīvināt dvēselē ilgas pēc Dieva, pēc svētuma.

Pestītājs sacīja: "...ja cilvēks nepiedzimst no augšienes", ja viņš nesaņem jaunu sirdi, jaunas ilgas, mērķus un motīvus, kas viņu vada pretī jaunai dzīvei, "neredzēt tam Dieva valstības." (Jāņa 3:3) [19] Doma, ka jāattīsta tikai labais, kas cilvēkam jau ir no dabas, ir liktenīgi maldi. "Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams." "Nebrīnies, ka es tev esmu sacījis: Tev jāpiedzimst no augšienes." (1. Korintiešiem 2:14; Jāņa 3:7) Par Kristu rakstīts: "Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma," — tas ir vienīgais Vārds, kas "zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana" (Jāņa 1:4; Apustuļu darbi 4:12)

Nepietiek, ja saskatām tikai Dieva laipno gādību, Viņa raksturā redzam labestību un Tēva maigumu. Nepietiek, ja izprotam Viņa baušļos ietverto gudrību un taisnību un zinām, ka tie veidoti pēc mūžīgās mīlestības principa. Apustulis Pāvils to visu saprata, kad izsaucās: "...es piebalsoju bauslībai un atzīstu, ka tā ir laba." (Romiešiem 7:16) "Tā tad bauslība kā tāda ir svēta, un bauslis kā tāds — svēts, taisns un labs." (Romiešiem 7:12) Bet dvēseles ciešanu un izmisuma rūgtumā viņš piebilst: "... es esmu miesīgs,

pārdots grēka varā.” (Romiešiem 7:14) Viņš ilgojās pēc skaidrības un taisnības, kādu pats nespēja sasniegt, tādēļ izsaucās: “Es, nožēlojamais cilvēks! Kas mani izraus no šīs nāvei lemtās miesas?” (Romiešiem 7:24) Tāds kliegziens no nospiegtām sirdīm ir izlauzies visās zemēs un visos laikmetos. Un visiem ir tikai viena atbilde: “Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku!” (Jāņa 1:29)

Pastāv daudz ainojumu, ar kuriem Dieva Gars ir centies paskaidrot šo patiesību un darīt to saprotamu cilvēkiem, kuri ilgojas atbrīvoties no vainas apziņas. Kad Jēkabs, piekrāpis Ēzavu, bēga no tēva mājām, viņu ļoti nomāca domas par pielaisto netaisnību. [20] Vientuļam un izstumtam, kāds viņš bija, šķirtam no visa, kas dzīvi darīja dārgu, vairāk par visām domām viņa dvēseli nomāca bailes, ka grēks to ir atšķīris no Dieva, ka Debesis viņu atstājušas. Noskumis Jēkabs apgūlās uz kailas zemes, kur ap viņu bija tikai vientuļi pakalni un pāri — zvaigznēs mirdzošas debesis. Tā guļot, viņa skatam atklājās savāda gaisma: un, redzi, likās, ka no vietas, kur viņš atradās, milzīgas, neskaidri manāmas kāpnes veda augšup līdz pat Debesu vārtiem, un pa tām uzkāpa un nokāpa Dieva eņģeļi. No godības augšā bija dzirdama dievišķā balss ar cerības un mierinājuma vēsti. Tā Jēkabs iepazinās ar Pestītāju, kas saprata viņa dvēseles vajadzības un ilgas. Priecīgs un pateicīgs tas raudzījās uz ceļu, pa kuru viņš, grēcinieks, var atkal nonākt savienībā ar Dievu. Noslēpumainās kāpnes viņa sapnī attēloja Jēzu, vienīgo Vidutāju satiksmei starp Dievu un cilvēku.

Tā ir tā pati aina, uz kuru norādīja Kristus sarunā ar Nātānaēlu: “Jūs redzēsiet debesis atvērtas un Dieva eņģeļus uzkāpjām un nokāpjām uz Cilvēka Dēlu.” (Jāņa 1:51) Apgrēkojoties cilvēks atsvešinājās no Dieva, zeme tika atšķirta no Debesīm. Pār šo bezdibeni nebija iespējama nekāda sadraudzība. Bet caur Kristu zeme un Debesis ir atkal savienotas. Ar savu nopelnu Glābējs ir uzcēlis tiltu pār grēka radīto bezdibeni, tā ka kalpojošie eņģeļi var uzturēt satiksmi ar cilvēku. Kristus kritušo cilvēku tā vājumā un bezpalīdzībā savieno ar bezgalīgā Spēka Avotu. [21]

Velti ļaudis sapņo par progresu, velti tie mēģina pacelt cilvēci, ja viņi atmet šo vienīgo cerības un palīdzības Avotu kritušajai pasaulei. “Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana” (Jēkaba 1:17) ir no Dieva. Neatkarīgi no Viņa nav iespējams paties rakstura cēlums. Un vienīgais ceļš pie Dieva ir Kristus. Viņš saka: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani.” (Jāņa 14:6)

Stiprāka par nāvi ir mīlestība, ar kādu Dieva sirds ilgojas pēc saviem zemes bērniem. Atdodams savu Dēlu, Viņš šai vienā dāvanā mums līdzī ir ielicis visas Debesis. Pestītāja dzīve un nāve, Viņa Vidutāja darbs, eņģeļu kalpošana, Gara aicinājums, Tēva darbība pāri visam un caur visu, kā arī debesu būtņu nerimstošā ieinteresētība — tas viss nodrošina cilvēka atpestīšanu.

Ak, uzlūkosim apbrīnojamo Upuri, kas pienests par mums! Centīsimies novērtēt, cik daudz darba un enerģijas Debesis veltī pazudušo atgūšanai, lai tos pārvestu Tēva mājās! Nav iespējama vēl lielāka mīlestība un vēl dārgāks upuris: neizmērojamais atalgojums, ko saņem taisnības darītāji, Debesu laime, eņģeļu sabiedrība, Dieva un Viņa Dēla sadraudzība un mīlestība, visu mūsu spēju izkopšana un pavairošana cauri visiem mūžības laikmetiem — vai tas viss nav kā varens pamudinājums un iedrošinājums ar mīlošām sirdīm kalpot savam Radītājam un Glābējam?

Un uz otru pusi — brīdinot mūs no kalpošanas sātanam, Svētie Raksti norāda, ka Dievs neatstās grēku nesodītu, ka par rakstura pagrimumu nāks neizbēgama atmaksa un galīga bojāeja. [22]

Vai neņemsim vērā Dieva žēlastību? Ko gan vēl vairāk Kungs varētu darīt? Nostāsimies pareizās attiecībās ar Viņu, kas mūs mīlējis ar apbrīnojamo mīlestību! Izlietosim mums sagādātos līdzekļus, lai tiktu pārveidoti Viņa līdzībā un atjaunotu sadraudzību ar kalpojošajiem eņģeļiem, saskaņu un savienību ar Tēvu un Dēlu!

3.nodaļa - Nožēla

[23] Kā cilvēks var būt taisns Dieva priekšā? Kā grēcinieks var tikt attaisnots? Vienīgi Kristū mēs varam gūt saskaņu ar Dievu un svētumu. Bet kā nākt pie Kristus? Daudzi šodien jautā tāpat kā pūlis Vasarsvētku dienā, kad, pārliecināti par grēku, tie izsaucās: “Ko lai mēs darām?” Pēteris atbildēja: “Atgriezieties no grēkiem.” (Apustuļu darbi 2:37) Drīz pēc tam viņš vēl paskaidroja: “Nožēlojiet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdeldēti.” (Apustuļu darbi 3:19)

Nožēla sevī ietver skumjas par grēku un novēršanos no tā. Mēs nekad neatteiksimies no grēka, ja nesaskatīsim tā ļaunumu; un kamēr sirdī nenovēršamies no tā, nenotiks nekāda īsta pārmaiņa dzīvē.

Ir daudzi, kas nesaprot nožēlas īsto būtību. Neskaitāmi cilvēki skumst, ka viņi ir grēkojuši, un pat ārēji labojas, baidoties, ka to noziegums pašiem nesīs ciešanas. Bet tā nav nožēla Bībeles izpratnē. Viņi drīzāk vaimanā par ciešanām, nevis par grēku. Tādas bēdas kādreiz pārdzīvoja Ēzavs, redzot, ka viņam uz visiem laikiem zudušas pirmdzimtības tiesības. Bileāms, izbijies no eņģeļa, kas ar izvilkto zobenu stāvēja viņam ceļā, atzina savu vainu, lai tikai nezaudētu dzīvību; bet šajā gadījumā nebija īstas grēku nožēlas, nekādas atteikšanās no sava nodoma, nekāda riebuma pret ļaunumu. [24] Jūda Iskariots, nodevis savu Kungu, izsaucās: “Es esmu grēkojis, nododams nenoziedzīgas asinis.” (Mateja 27:4)

Apziņa par gaidāmo sodu un neizsakāmās bailes no tiesas piespieda viņa vainīgo dvēseli atzīties. Redzot grēka sekas, viņu piepildīja briesmīgas izbailes, bet viņa dvēselē nebija dziļu, sirdi plosošu skumju par to, ka tas nodevis nevainīgo Dieva Dēlu un aizliedzis Izraēla Svēto. Faraons, ciezdams zem Dieva pārmācības rīkstes, atzina savu grēku, lai izbēgtu no tālākā soda, bet, tiklīdz mocības beidzās, viņš turpināja izaicināt Debesis. Visi šie vīri žēlojās par grēka sekām, bet nenoskuma par pašu grēku.

Bet, sirdij pakļaujoties Dieva Gara iespaidam, tiks atdzīvināta sirdsapziņa un grēcinieks sāks saskatīt Dieva svētā likuma, Viņa valdības pamata Debesīs un virs zemes, dziļumu un svētumu. “Gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku” (Jāņa 1:9), iespīd visnoslēgtākajos dvēseles stūrīšos un atklāj visu, kas kādreiz bija apslēpts tumsā. Sirdī un prātā nostiprinās pārliecība par grēku. Grēcinieks atzīst Jehovas taisnību un sajūt, cik šausmīgi ar savu vainu un nešķīstību parādīties siržu Pārbaudītāja priekšā. Viņš redz Dieva mīlestību, svētuma skaistumu un prieku, ko dod sirds skaidrība: viņš ilgojas pēc šķīstuma un pēc savienības atjaunošanas ar Debesīm.

Dāvida nožēlas lūgšana atklāj, cik dziļas var būt skumjas par grēku. Viņa nožēla bija sirsnīga un patiesa. [25] Viņš nemaz necentās mazināt savu vainu; un viņa lūgšanu neizsauca vēlēšanās izvairīties no draudošā soda. Dāvids saprata, cik ārkārtīgi liels ir viņa pārkāpums, cik aptraipīta viņa dvēsele; viņš sajuta pretīgumu pret savu grēku. Viņš lūdza ne tikai piedošanu, bet arī skaidru sirdi. Viņš ilgojās pēc svēta prieka — saskaņas un savienības atjaunošanas ar Dievu. Viņa dvēseles valoda bija šāda:

“Svētīgs, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki nolīdzināti!
Svētīgs tas cilvēks, kam tas Kungs nepielīdzina viņa vainu,
kura sirdī viltības nevaids!”
(Psalmi 32:1,2)

“Apžēlojies par mani, ak, Dievs, savā žēlastībā,
izdzēs manus pārkāpumus savā lielajā apžēlošanā!
Tiešām, es atzīstu savus pārkāpumus,
un mani grēki ir vienmēr manu acu priekšā!
Šķīsti mani no grēkiem ar īzapu, lai es topu šķīsts,
mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!
Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi,
un atjauno manī pastāvīgu garu!

Neraidi mani prom no sava vaiga
un neatņem no manis savu Svēto Garu!
Atdod man atkal atpakaļ savas pestīšanas prieku
un stiprini mani ar paklausības garu!
Glāb mani no asinsgrēka, ak, Dievs, Tu, mans Pestītājs,
lai mana mute gaviļēdama daudzina Tavu taisnīgumu!”
(Psalmi 51:3-16)

Tādu nožēlu kā šī nav iespējams sasniegt mūsu pašu spēkiem; to iegūst vienīgi no Kristus, kas pacēlies debesīs un dod cilvēkiem dāvanas.[26]

Tieši šajā jautājumā daudzi maldās un tāpēc nesaņem palīdzību, kādu Kristus tiem vēlas dot. Viņi domā, ka nevar nākt pie Jēzus, pirms nav nožēlojuši grēkus, un ka nožēla ir tā, kas sagatavo ceļu viņu grēku piedošanai. Nožēla tiešām nāk pirms grēku piedošanas; jo tikai salauzta un sagrauzta sirds jutīs vajadzību pēc Pestītāja. Bet vai grēciniekam vispirms jāgaida uz nožēlu, lai viņš varētu nākt pie Kristus? Vai nožēlai jāklūst par šķērslī starp grēcinieku un Pestītāju?

Bībele nemāca, ka grēciniekam būtu jānožēlo grēki, pirms viņš var atsaukties Jēzus aicinājumam: “Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt.” (Mateja 11:28) Uz īstu nožēlu vada vienīgi Kristus spēks. Pēteris to ļoti skaidri izteica savā vēstī izraēliešiem: “Dievs Viņu paaugstinājis sev pa labo roku par Valdnieku un Pestītāju, lai vestu Izraēlu pie atgriešanās un grēku piedošanas.” (Apustuļu darbi 5:31) Bez Kristus Gara, kas modina sirdsapziņu, mēs nespējam nožēlot grēkus, tāpat kā bez Kristus nevaram saņemt grēku piedošanu.

Kristus ir katra pareiza impulsa Avots. Viņš ir vienīgais, kas spēj radīt sirdī ienaidu pret grēku. Ilgas pēc patiesības un skaidrības, pārliecība par savu grēcīgumu liecina, ka mūsu sirdīs darbojas Viņa Gars.

Jēzus sacīja: “Kad Es no zemes tikšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie sevis.” (Jāņa 12:32) [27] Grēciniekam jāatklāj Kristus kā par pasaules grēkiem mirstošs Pestītājs; kad mēs ieraugām Dieva Jēru pie Golgātas krusta, mūsu prātiem sāk atvērties pestīšanas noslēpums, un Dieva laipnība mūs vada uz nožēlu. Mirstot Kristus atklāja neizprotamu mīlestību; un, grēciniekam šo mīlestību uzlūkojot, tā mīkstina viņa sirdi, ietekmē prātu un rada dvēselē nožēlu.

Ir taisnība, ka cilvēki reizēm kaunas par saviem grēcīgajiem ceļiem un atsakās no dažiem ļauniem ieradumiem, pirms tie apzinās, ka Kristus viņus velk pie sevis. Bet vienmēr, kad tie patiesi cenšas laboties, viņus vada Kristus spēks. Jau tad cilvēku dvēselē darbojas tiem vēl nezināma ietekme, modinot sirdsapziņu un labojot dzīvi. Un, kad Kristus viņu skatu piesaista krustam un tie atzīst, ka Jēzu tur pienaglojuši viņu grēki, tad uz sirdsapziņu sāk runāt arī bauslis. Viņiem atklājas pašu dzīves ļaunums un dziļi dvēselē iesakņojies grēks. Tad tie sāk kaut cik aptvert Kristus taisnību un izsaucas: “Kas gan ir grēks, ja grēka gūstekņu glābšana prasīja tādu upuri? Vai tiešām bija vajadzīga tik liela mīlestība, ciešanas, pazemošanās, lai mēs nepazustu, bet iemantotu mūžīgu dzīvi?”

Grēcinieks var pretoties dievišķai mīlestībai, var atraidīt spēku, kas velk pie Kristus; bet ja viņš nepretosies, tad Jēzus tuvums kļūs arvien jūtamāks un pestīšanas plāna izpratne viņu vadīs krusta pakājē nožēlot savus grēkus, kuru dēļ cietis Dieva mīļotais Dēls. [28]

Tas pats dievišķais prāts, kas iespaido dabas norises, runā arī uz cilvēku sirdīm un rada neizsakāmas ilgas pēc kaut kā, kā tiem vēl trūkst. Pasaules lietas viņus vairs nespēj apmierināt. Dieva Gars skubina meklēt to, kas vienīgi spēj dot mieru un atvieglojumu — Kristus žēlastību un svētu prieku. Mūsu Pestītājs vienmēr darbojas caur redzamiem un neredzamiem iespaidiem, vedot cilvēku prātus no neapmierinošajiem grēka priekiem uz bezgalīgajām svētībām, ko varētu iegūt kopā ar Viņu. Visām šīm dvēselēm, kas veltīgi mēģina remdēt slāpes pie šīs pasaules caurajām akām, ir adresēta dievišķā vēsts: “Kam slāpst, lai nāk; kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas.” (Atklāsmes 22:17)

Ja tava sirds ilgojas pēc kaut kā labāka par to, ko var dot pasaule, tad atzīsti, ka šīs ilgas ir uz tevi runājošā Dieva balss. Lūdz, lai Viņš tev dāvina nožēlu, lai atklāj Kristu Viņa bezgalīgajā mīlestībā un pilnīgajā skaidrībā. Pestītāja dzīve bija vislabākais piemērs, kā ievērot Dieva likumu principus — mīlestību uz Dievu un cilvēkiem. Kristus dvēseles dzīvība bija labdarība un nesavtīga mīlestība. Uzlūkojot Viņu, gaismā, kas nāk no Pestītāja, mēs ieraugām paši savas sirds grēcīgumu.

Iespējams, mēs sev esam glaimojuši līdzīgi Nikodēmam, ka mūsu dzīve ir bijusi taisna un morālā stāja laba, un domājam, ka mums nav vajadzības pazemot sirdi Dieva priekšā līdzīgi parastam grēciniekam. Bet, kad gaisma no Kristus iespīdēs mūsu [29] dvēselēs, mēs ieraudzīsim savu grēcīgumu, savu motīvu savtīgumu un ienaidu pret Dievu, kas ir aptraipījis katru dzīves darbu. Tad atzīsim, ka mūsu pašu taisnība tiešām ir kā netīras skrandas un ka vienīgi Kristus asinis var nomazgāt grēka traipus un atjaunot mūsu sirdis Viņa līdzībā.

Viens dvēselē uzņemts Dieva godības stars kā Kristus skaidrības atspīdums ļoti sāpīgi uzrāda visu netīrību un katru traipu, pilnīgi atsedzot cilvēka rakstura kroplumu un trūkumus. Tad kļūst redzamas nesvētās vēlmes, sirds neuzticība un lūpu nešķīstība. Grēcinieks atklāj savu nodevīgo rīcību, atmetot Dieva baušļus, un viņa gars tiek salauzts Dieva meklējošā mīlestības gara iespaidā. Uzlūkojot Kristus skaidro, neaptraipīto raksturu, grēcinieks sāk ienīst pats sevi.

Kad pravietis Daniēls redzēja, kāda godība apņem pie viņa sūtīto Debesu vēstnesi, to pārņēma paša vājuma un nepilnības izjūta. Aprakstot šī brīnišķīgā skata iespaidu, viņš saka: “Man izzuda visi spēki, mans vaigs pazaudēja savu krāsu līdz nepazīšanai, un es kļuvu galīgi bezspēcīgs.” (Daniela 10:8) Tādā veidā skarta dvēsele ienīdis savu savtību, sajūtīs nepatiku pret patmīlību un Kristus taisnībā meklēs sirds skaidrību, kas atrodama saskaņā ar Dieva baušļiem un Kristus raksturu.

Pāvils saka, ka “taisnībā, ko bauslība paredz” - cik tālu tas attiecas uz redzamiem darbiem — viņš ir bijis “nevainojams” (Filipiešiem 3:6), bet, [30] sapratis baušļu garīgo raksturu, tas sevi atzina par grēcinieku. Spriežot pēc likuma burta, kā cilvēki to piemēro, viņš bija atturējies no grēka; bet ieskatījies svēto priekšrakstu dziļumos un ieraudzījis sevi Dieva skatījumā, viņš dziļi pazemojās un atzina savu vainu. Viņš saka: “Es kādreiz dzīvoju bez bauslības, bet kad nāca bauslis, grēks kļuva dzīvs, bet es — nomiru.” (Romiešiem 7:9) Kad Pāvils saprata bauslības garīgo raksturu, grēks parādījās visā pretīgumā, un augstprātība pazuda.

Dievam visi grēki nav vienādi; Viņa, kā arī cilvēku vērtējumā, pastāv dažādas vainas pakāpes, bet, lai cik niecīga cilvēku acīs varētu likties viena vai otra nepareiza rīcība, Dieva skatījumā neviens grēks nav mazs. Cilvēka spriedums ir vienpusīgs, nepilnīgs; bet Dievs visas lietas vērtē tā, kādas tās ir patiesībā. Dzērāju nicina un saka, ka viņa grēks to izslēdz no Debesīm, bet tajā pašā laikā pārāk bieži paliek nenorāts lepnums, savtība un alkatība. Tomēr tieši šie grēki Dieva acīs ir ļoti pretīgi, jo tie ir pilnīgi pretēji Viņa rakstura labvēlībai, tai nesavtīgajai mīlestībai, kas valda nekritušajā Visumā. Tam, kas krīt kādā no visrupjākajiem grēkiem, ir iespējams apzināties savu kaunu un nabadzību, kā arī vajadzību pēc Kristus žēlastības, bet lepnums neizjūt nekādu trūkumu un tādā veidā aizslēdz sirdi Kristum un bezgalīgajām svētībām, kuras Viņš nāca sniegt.

Kad nelaimīgais muitnieks lūdza: “Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs” (Lūkas 18:13), viņš tiešām sevi uzskatīja par ļoti ļaunu cilvēku, un arī citi viņu redzēja [31] tāda pašā gaismā; bet tas sajuta savu vajadzību, un ar vainas un kauna nastu nāca Dieva priekšā, lūgdams Viņa žēlastību. Viņa sirds bija atvērta Dieva Garam, lai Kungs varētu darīt savu žēlastības darbu un atbrīvot to no grēka varas. Farizeja lielīgā, paštaisnā lūgšana parādīja, ka viņa sirds bija aizslēgta Svētā Gara ietekmei. Atrazdamies tālu no Dieva, viņš neizjuta savu grēcīgumu pretstatā dievišķā svētuma pilnībai. Viņš neizjuta nekādu vajadzību un tāpēc arī neko nesaņēma.

Ja tu saskati savu grēcīgumu, tad negaidi, kamēr kļūsi labāks. Cik gan daudzi domā, ka viņi nav pietiekami labi, lai nāktu pie Kristus! Vai tu ceri, ka pats spēsi darīt sevi labāku? “Vai var nēģeris

mainīt savu ādas krāsu, un vai pardelis var pārveidot savus ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem.” (Jeremijas 13:23) Palīdzība mums ir vienīgi Dievā. Mums nevajag gaidīt stiprāku pamudinājumu, labākas izdevības vai svētāku noskaņojumu. Mēs paši nespējam nenieka. Mums jānāk pie Kristus tieši tādiem, kādi esam.

Bet lai neviens sevi nepieviļ ar domu, ka Dievs savā lielajā mīlestībā un žēlsirdībā tomēr izglābs pat tos, kas atmet Viņa žēlastību. Grēka ārkārtīgo grēcīgumu novērtēt iespējams vienīgi krusta gaismā. Ja cilvēki ir pārliecināti, ka Dievs ir pārāk labs, lai pazudinātu grēcinieku, lai viņi raugās uz Golgātu. Tieši tāpēc, ka nebija cita ceļa cilvēku glābšanai, ka bez šī upura cilvēcei nebija iespējams izbēgt no grēka samaitājošās varas un atgriezties svētu būtņu sabiedrībā — [32] kļūt garīgās dzīves dalībniekiem — tāpēc Kristus uzņēmās nepaklausīgā vainu un cieta grēcinieka vietā. Dieva Dēla mīlestība, ciešanas un nāve viss liecina par grēka briesmīgumu un skaidri rāda, ka nav citas iespējas izbēgt no ļaunā varas, nav cerības uz uzvaras dzīvi, kā vien nodoties Jēzum Kristum.

Tie, kas nenožēlo savus grēkus, reizēm aizbildinās, norādot uz cilvēkiem, kas saucas kristieši: “Es esmu tikpat labs kā viņi. Tie savā rīcībā nav par mani ne pašaižiedzīgāki, ne atturīgāki, ne apdomīgāki. Viņi tāpat kā es mīl izpriecas un apmierina savas iegribas” Tā šie ļaudis ar citu kļūdām aizbildina savu nevērību pret pienākumu. Bet citu grēki un trūkumi nevienu neattaisno, jo Kungs mums nav devis par paraugu grēcīgu cilvēku. Kā priekšzīme var būt vienīgi nevainīgais Dieva Dēls, tādēļ tiem, kas sūdzas par vārda kristiešu nepareizo rīcību, vajadzētu dzīvot, labāku dzīvi un parādīt cēlāku piemēru. Ja jau viņiem ir tik augsta izpratne par to, kādam jābūt kristietim, vai līdz ar to atbilstoši nepaliekas arī viņu grēks? Tie zina, kas ir pareizi, un tomēr atsakās to darīt.

Sargieties no vilcināšanās! Neatlieciet savu grēku atstāšanu un nekavējieties meklēt sirds skaidrību Jēzū. Šo kļūdu sev par mūžīgu zaudējumu pielaiduši tūkstoši un atkal tūkstoši. Es neapstāšos, lai runātu par dzīves īsumu un nedrošību; bet pastāv ārkārtīgas briesmas — briesmas, kas nav pietiekami izprastas — mēs kavējamies pakļauties Dieva Svētā Gara [33] lūdzošajai balsij, izvēlamies dzīvot grēkā, jo tāda ir kavēšanās būtība. Nododoties grēkam, lai cik mazs tas izskatītos, mēs riskējam ar mūžīgu zaudējumu. Ko neuzvarēs mēs, tas uzvarēs mūs un līdz ar to mūs pazudinās.

Ādams un Ieva sevi pārliecināja, ka tādām niecīgam pārkāpumam, kā aizliegtā augļa ēšana, nevarētu būt tik briesmīgas sekas, kā bija teicis Dievs. Bet šī mazā nepaklausība tomēr bija Dieva negrozāmā un svētā likuma pārkāpšana, un tā cilvēku atšķīra no Dieva un mūsu pasaulē atvēra vārtus nāvei un neizsakāmām ciešanām. Gadsimtu pēc gadsimta no mūsu zemes uz Debesīm paceļas nepārtraukti sāpju saucieni, un cilvēka nepaklausības dēļ visa radība sāpēs nopūšas un cieš. Visums ir izjutis sekas, ko nes sacelšanās pret Dievu. Golgāta stāv kā pieminekļis apbrīnojamam upurim, ko prasīja dievišķā likuma pārkāpšanas salīdzināšana. Tādēļ neuzskatīsim grēku par niecīgu lietu!

Katrs pārkāpums, katra nevērība pret Kristus žēlastību vai tās atraidīšana uz cilvēku atstāj noteiktu iespaidu; tas nocietina sirdi, vājina gribu, aptumšo prātu un ne tikai mazina vēlēšanos paklausīt, bet padara neiespējamu pakļaušanos Dieva Gara iespaidam un maigajam lūgumam.

Daudzi satraukto sirdsapziņu mierina ar domu, ka viņi, kad vien vēlēšies, spēs izmainīt savu ļauno dzīves veidu, ka šodien tie var spēlēties ar žēlastības ielūgumiem un tomēr atkal un atkal saņemt aicinājumu. Viņi domā, ka vēl pēc tam, kad būs pretojusies žēlastības Garam un ar savu iespaidu nostājušies sātana pusē, tie galējās nepieciešamības brīdī spēs mainīt savu [34] ceļu. Bet tas nav tik viegli izdarāms. Visas dzīves piedzīvojumi un audzināšana tik ļoti ietekmē raksturu, ka tikai nedaudzi vēlas kļūt līdzīgi Jēzum.

Pat viena slikta rakstura iezīme, viena grēcīga iekāre, kas tiek nepārtraukti lolota, beidzot neitralizē visu Evaņģēlija spēku. Katra grēcīga savu iegribu apmierināšana dvēselē nostiprina nepatiku pret Dievu. Cilvēks, kas parāda bezdievja nekaunību vai stūrgalvīgu vienaldzību pret dievišķo patiesību,

plaus tikai to, ko pats ir sējis. Visā Bībelē nav nopietnāka brīdinājuma pret rotaļāšanos ar ļaunumu, kādu atrodam gudrā vīra vārdos, ka grēcinieks “ar savu grēka valgu paliks nesaraujami sasiets”. (Salamana pamācības 5:22)

Kristus ir gatavs mūs atbrīvot no grēka, bet Viņš neizlieto varu, un, ja pastāvīgu pārkāpumu rezultātā griba pilnīgi padevusies ļaunajam un mēs vairs neilgojamies kļūt brīvi, ja mēs nevēlamies pieņemt Kristus žēlastību, ko gan vēl vairāk Viņš varētu darīt? Ar šo apzināto Viņa mīlestības atraidīšanu mēs paši sevi esam iznīcinājuši. “Redzi, tagad ir vislabvēlīgākais laiks; redzi, tagad ir pestīšanas diena.” (2.Korintiešiem 6:2) “Šodien, ja dzirdēsiet Viņa balsi, neapcietiniet savas sirdis.” (Ebrejiem 3:7,8)

“Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet tas Kungs uzlūko sirdi” (1. Samuēla 16:7) — cilvēka sirdi ar tās pretrunīgajām emocijām, kurā prieku nomaina skumjas un otrādi; maldīgo, untumaino sirdi, kurā mājō tik daudz netīrības un viltus. Viņš pazīst tās motīvus, tās īstos nodomus un mērķus. Ej pie Viņa ar savu viscaur aptraipīto dvēseli, kāda tā ir. Līdzīgi dziesminiekam atver to visu redzošajai acij, izsaucoties: “Pārbaudi mani, ak, Dievs, izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini [35] skaidri manas domas; un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” (Psalmi 139:23,24)

Daudzi pieņem prāta reliģiju, dievbijības formu, bet tomēr paliek ar neizmainītu sirdi. Lai tava lūgšana ir: “Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno mani pastāvīgu garu!” (Psalmi 51:12) Esi patiens pret savu dvēseli! Esi tik nopietns, tik neatlaidīgs, kā tu izturētos, ja būtu apdraudēta tava mirstīgā dzīvība! Tas ir jautājums, kas jāizšķir starp Dievu un tavu dvēseli un jāizšķir uz mūžību. Ja pastāv tikai iedomāta cerība un nav nekā vairāk, tad tu noteikti aiziesi bojā.

Ar lūgšanām pēti Dieva Vārdu! Šis Vārds Dieva baušļos un Kristus dzīvē atklāj lielos svētuma principus, bez kā “neviens neredzēs Kungu”. (Ebrejiem 12:14) Tas pārliecina par grēku: tas skaidri parāda pestīšanas ceļu. Ievēro to kā Dieva balsi, kas runā uz tavu dvēseli!

Aptverot grēka briesmīgumu un ieraugot sevi, kāds tu tiešām esi, nepadodies izmisumam! Kristus nāca glābt tieši grēciniekus. Mums nav jāsalīdzina Dievs ar sevi, bet — ak, apbrīnojamā mīlestība! — Dievs Kristū “salīdzināja pasauli ar sevi.” (2.Korintiešiem 5:19) Viņš ar savu maigo mīlestību cenšas aizsniegt visu savu maldīgo bērnu sirdis. Nav laicīgu vecāku, kas būtu tik pacietīgi pret savu bērnu trūkumiem un kļūdām, cik ļoti pacietīgs ir Dievs pret tiem, kurus Viņš meklē, lai glābtu. Neviens nespētu vēl maigāk izturēties pret pārkāpēju. Neviena cilvēka lūpas nav izteikušas sirsnīgākus lūgumus maldīgajam kā Viņš. Visi Viņa apsolījumi, Viņa brīdinājumi ir kā neizsakāmas mīlestības elpa.

Kad sātans nāk, lai tev pateiktu, ka tu esi liels grēcinieks, tad uzlūko savu Glābēju un atsaucies uz [36] Viņa nopelnu! Tas, kas gatavs tev palīdzēt, vēlas, lai tu uzlūko Viņa gaismu. Atzīsti savu grēku, bet ienaidniekam saki, ka “Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus” (1. Timotejam 1:15) un ka Viņa nesalīdzināmā mīlestība var arī tevi glābt. Jēzus Sīmanim uzdeva jautājumu par diviem parādniekiem. Viens savam kungam bija parādā mazu summu un otrs — ļoti daudz, bet kungs atlaida abiem, un Kristus jautāja Sīmanim, kurš parādnieks savu kungu vairāk mīlēs. Sīmanis atbildēja: “Tas, kam viņš vairāk atlaidis.” (Lūkas 7:43) Mēs esam lieli grēcinieki, bet Kristus mira, lai mums varētu piedot. Viņa upura nopelns ir pietiekošs, lai mūs salīdzinātu ar Tēvu. Kam Viņš vairāk piedevis, tie arī Viņu vairāk mīlēs un stāvēs vistuvāk Viņa tronim, lai slavētu Viņu par lielo mīlestību un bezgalīgo upuri. Tikai tad, kad sapratīsim Dieva mīlestību, mēs labāk spēsim aptvert grēka grēcīgumu. Kad mēs ieraugām šo žēlastības virvi, kas mūsu dēļ tika nolaista lejup, kad jau saprotam kaut ko no bezgalīgā upura, kuru Kristus pienesa mūsu labā, tad sirds kļūst jūtīga un atsaucas nožēlā.